

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, 1-11)
22 Σεπτεμβρίου 2019

΄Η σημερινή περικοπή, πρώτη τῆς σειρᾶς τῶν εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀναφέρεται στὴν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ Κυρίου καὶ μᾶς διδάσκει τὸ πῶς πρέπει νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸ θεῖο κάλεσμα.

Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ μυστήριο ποὺ συντελεῖται στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποτελεῖ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ποὺ ὅμως δὲν παραβιάζει τὶς ἐπιλογὲς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

΄Ο ἀπόστολος Πέτρος ἔταν δεμένος μὲ τὸ Χριστό, ἐπειδὴ στὸ πρόσωπό του συνάντησε τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς. Ἡ ζωὴ αὐτὴ ἀνακαίνιζε τὴ ζωή του, ἔδινε νόημα καὶ προοπτικὴ στὴν ὕπαρξή του καὶ τροφοδοτοῦσε τὴν ἐλπίδα του. Ό Πέτρος μέσα ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ γενύταν τὴν αἰωνιότητα, γι’ αὐτὸ ἡ δίψα του γιὰ τὸ Θεὸ ἔταν δίψα ἀκροάσεως τοῦ λόγου Του. Ἡ δίψα αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξη τῆς πνευματικῆς ὑγείας.

΄Ο ἄγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης λέει ὅτι, ὅπως ἡ ὄρεξη εἶναι ἀπόδειξη ὑγείας τοῦ σώματος, ἔτσι καὶ ἡ ἐπιθυμία ἀκροάσεως πνευματικῶν λόγων εἶναι ἀπόδειξη τῆς ὑγείας τῆς ψυχῆς. Οἱ πνευματικοὶ λόγοι τρέφουν τὴν καρδιὰ καὶ δὲν τὴν ἀφήνουν νὰ νεκρωθεῖ. Τὰ ἀγαθὰ νοήματα πρέπει νὰ γίνονται ὕλη ποὺ ἐπεξεργάζεται ὁ νοῦς, ὅχι γιὰ νὰ τὰ ἀναλύσει καὶ νὰ τὰ κατατάξει, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ ἀφομοιώσει καὶ νὰ τὰ μεταβάλλει σὲ ἀγαθὲς ἐπιλογὲς καὶ πράξεις.

΄Ο Χριστὸς πάνω στὸ πλοιάριο τοῦ Πέτρου εἶπε «ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν», δηλαδὴ ρίξτε πάλι στὰ βαθιὰ νερὰ τὰ δίχτυα σας γιὰ νὰ πιάσετε ψάρια. Αὐτὴ ἡ ἐντολὴ ἐρχόταν σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν πεῖρα ποὺ εἶχε ὁ ἀπόστολος ἀπὸ τὸ ἐπάγελμά του. Ὄμως ὁ λόγος ποὺ ἀκουούσε ἀπὸ τὸ Χριστὸ τὸν ἐπεισε νὰ μὴ στηρίζεται στὴν ἀνθρώπινη πεῖρα του, καὶ ἡ πρόθυμη ὑπακοὴ ἀπέδειξε ἀμέσως τοὺς καρποὺς της. Βεβαίωσε ὅτι τὸ θαῦμα ποὺ κάνει κατορθωτὸ τὸ ἀκατόρθωτο, εἶναι καρπὸς πίστεως καὶ ὅχι ἀποτέλεσμα λογικῶν παραμέτρων.

Πράγματι ἡ ἀλιεία τῆς οἰκουμένης, ἀργότερα, ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ἐκπληκτικὴ καὶ θαυματουργική, ἐπειδὴ εἶχε συνέπεια στὴν προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ

«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...» καὶ τὸ ἔκαναν πρόθυμα καὶ μὲ ζῆλο ἔχοντας τὴν συνέργεια τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Καλὸν εἶναι νὰ προσέξουμε, ἐπίσης, ὅτι τὸ προσκλητήριο τοῦ Χριστοῦ ἀπευθύνεται στοὺς ψαράδες τὴν ὥρα ποὺ αὐτοὶ βρίσκονται στὶς ἔργασίες τους, μετὰ ἀπὸ μιὰ κοπιαστικὴ νύχτα, ποὺ δὲν εἶχε ἀποτέλεσμα. Ὁ κόπος ὅμως τῆς νύχτας καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς ἔργασίας δὲν τοὺς στέρησαν τὴ διάθεση νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ τηρήσουν τὸ λόγο.

Εἶναι ἀλήθεια ἀδελφοί μου, ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει διάθεση νὰ ἀκούσει τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ νὰ τὸν ἀκούσει ὅπου κι ἀν βρίσκεται, χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ ζεῖ γιὰ νὰ συναντήσει τὸν Θεό, ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ συνάντηση εἶναι θέμα τρόπου καὶ ὅχι τόπου.

Τέλος, ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ μᾶς ἀπευθύνει κι ἄλλο ἔνα ἀκόμη μήνυμα. Τὸ μήνυμα τῆς ἐσωτερικῆς μας ἀφύπνισης. Τῆς συνειδητοποίησης τῆς ἀμαρτωλότητάς μας. Τὸ θάμβος τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θαύματος ὁδήγησε τὸν Πέτρο στὴ συναίσθηση τῆς μηδαμινότητάς του καὶ τῆς γύμνιας του «...ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀμαρτωλὸς εἰμί, Κύριε».

Τὸ πρῶτο βῆμα γιὰ νὰ συναντήσει κανεὶς τὸ Θεὸν εἶναι ἡ συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητας, ἡ ὁποία κάνει ἐπιτακτικότερη τὴν ἀνάγκη τῆς παρουσίας καὶ ἐνέργειας τῆς χάριτός Του. Αντίθετα ἡ μεγάλη ἰδέα ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας, κτίζει ἀδιαπέραστο τεῖχος ποὺ ἐμποδίζει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς πλησιάσει.

Ο Πέτρος βρῆκε «ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς», καὶ ὑπάκουει στὴν ἐντολή Του. Άς ἔτοιμάσουμε τὶς καρδιές μας νὰ δεχθοῦμε τὸ θεῖο κάλεσμα καὶ νὰ εὐθυγραμμίσουμε τὰ διαβήματά μας μὲ αὐτό.

Ἐτσι, μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι πέρα ἀπὸ κάθε προσδοκία καὶ λογική, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ καρποφορήσει καὶ θὰ πολλαπλασιάσει τὸ καλό. Άμην.

[dkpdf-button]